

[Elgaard.]

holdsvis stort; man kan jo nok sige, at de paa dette Omraade gjorde Erfaringer, saaledes som jeg sagde i Gaar, ikke anbringer de smaa Banker paa det sorte Brædt og de store Banker paa det hvide, jeg synes snarere, at man maa drage den modsatte Slutning. Jeg vil ogsaa gerne sige, at jeg tror ikke, man kan fremføre virkelige Argumenter for, at en Bank, der begyndte sin Virksomhed et eller andet Sted ude i Provinsen med en Aktiekapital paa 200 000 Kr., ikke var i Stand til at faa den dygtige Ledelse, bankteknisk og økonomisk, som maaske er Hovedbetingelsen for, at en saadan Banks Virksomhed kan blive forsvarlig. Jeg tror, det vil være umuligt. Jeg vil ikke anse det for en Vinding, hvis man et Sted, hvor Befolkningen syntes, der var Trang til en ny Bank, i Stedet for maatte ty til en af Hovedbankerne. Paa disse Omraader, § 4 og § 6, vilde jeg derfor meget gerne haabe, at den højtærede Handelsminister vil være forhandlingsvillig over for Venstres Ønsker.

Vedrørende § 13, Bestemmelsen om „good-will“s Afskrivning paa tre Aar, sagde jeg i Gaar, at det var muligvis rigtigt, at „good-will“ blev afskrevet med $\frac{1}{3}$ aarlig, men at der i Forbindelse med Bankspørgsmaalet kunde være andre Omkostninger, det maaske var lige haardt nok at tage paa de tre Aar.

Vedrørende Revisorspørgsmaalet hørte jeg med Tilfredshed, at Handelsministeren udtalte, at der var en Række af de regnskabskyndige Tillidsmænd, som allerede havde taget den teoretiske Prøve, og at der med Hensyn til den praktiske Prøve vilde ske en Ændring i Prøvens Art, og at der derved kunde tilføres Samfundet absolut kvalificerede Revisorer. Jeg kan sige, at Venstre for sit Vedkommende gerne ser, at der sker en Ordning af Revisorspørgsmaalet, saaledes at man virkelig, naar man fra Lovgivningsmagts Side paa de forskellige Lovomraader gaar med til at sætte Bestemmelse ind om autoriserede Revisorer, saa ogsaa er i Stand til at faa det praktiseret.

Det glædede mig meget, at den højtærede Handelsminister udtalte sin Villighed til en Overvejelse af Spørgsmaalet om Offentliggørelse af Filialernes Maanedsbalancer.

Jeg behøver ikke at gøre min Tale længere. Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg deler den Opfattelse, som jeg tror, jeg ogsaa gav Udtryk for i Gaar, at man fra Lovgivningsmagts Side har beskæftiget sig saa mange Gange, saa indgaaende med Spørgs-

maalet om en Revision af vor Banklovgivning, at man anstændigvis nu snart maa blive færdig dermed. Maa jeg saa blot føje en eneste Bemærkning til, nemlig at udover de Ting, jeg har paapeget, vi gerne vil forhandle om, forbeholder jeg mig selvfølgelig Ret til i Udvalget at nævne enkelte andre Ting. Men i øvrigt anbefaler jeg paa mit Partis Vegne Arbejdet for Sagens videre Fremme.

C. J. F. Sven: Den højtærede Handelsminister bekræftede i Dag for saa vidt de Udtalelser, han havde fremsat, da Lovforslaget blev forelagt, at han absolut mente, at det var nødvendigt, at vi kom til Lovregler om Andelskasser og kooperative Virksomheder med Sparekassevirksomhed. Jeg vil gerne understrege det; jeg tillægger det Tilsagn, den højtærede Minister har givet her, at han foreløbig vil bestræbe sig for snarest muligt at faa Forslag udarbejdet, en ikke ringe Betydning. Jeg vil ogsaa gaa ud fra, at vi, naar disse Forslag snarest muligt er blevet udarbejdet, saa ogsaa maa faa Fornøjelsen at se dem her paa Rigsdagens Bord. Jeg gaar ud fra, at dette ligger i selve Ordene, og dermed kan jeg kun udtrykke min allerstørste Tilfredshed.

Vedrørende Spørgsmaalet, om nye Banker skal have Tilladelse til Oprettelsen af Handelsministeren eller ikke, bliver Handelsministeren og jeg formentlig ikke enige. Jeg skal blot betone, at vi fra vor Side naturligvis ikke ønsker, at der skal være Mulighed for, at fremmede gør Indhug i det danske Erhvervsliv, men vi tror ikke, det er en særlig praktikabel Vej, man her gaar ved at indføre Koncessionssystemet, thi hvis fremmed Kapital endelig vil have Indflydelse i bankmæssig Henseende, er Vejene mangfoldige. Det er meget let paa andre Maader end netop ved at oprette en ny Bank at skaffe sig Indflydelse, og jeg synes, at hvis en fremmed Kapitalgruppe ønsker Indflydelse, saa vilde den taabeligste Maade være at lave en ny Bank, der paa Forhaand præsenteres som værende i alleregentligste Forstand en udenlandsk Bank. Nej, saa vilde man selvfølgelig benytte den Udvej at købe Aktierne i de bestaaende Banker op. Noget Vaaben mod Indgreb fra udenlandsk Side i det danske Erhvervsliv vilde man efter mit bedste Skøn ikke have gennem den Koncessionsbestemmelse, Lovforslaget indeholder.

Den højtærede Minister mente, at det foreliggende Banklovforslag hjemlede Bankinspektøren Ret til at dispensere fra Bestemmelsen om de enkelte Engagements